

**Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет природокористування
Факультет будівництва та архітектури
Кафедра архітектури**

СИЛАБУС

НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«АДАПТИВНИЙ ДИЗАЙН»

першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
спеціальності 022 «Дизайн»
ОПП «Дизайн середовища»

Львів 2024

АНОТАЦІЯ КУРСУ

Курс «Адаптивний дизайн» присвячений вивченню принципів, методів та технологій, спрямованих на адаптацію архітектурних і ландшафтних об'єктів до сучасних потреб. У центрі уваги – інтеграція нових функцій у середовище, збереження історичної пам'яті та гармонійне співіснування природних і антропогенних елементів у процесах ревіталізації.

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ:

Мета курсу

Сформувати у студентів знання, навички та критичне мислення, необхідні для створення адаптивних проєктів, що відповідають принципам сталого розвитку, сучасних екологічних стандартів та збереження культурної спадщини.

Завданнями вивчення дисципліни «Адаптивний дизайн» є:

- Ознайомити студентів із теоретичними основами адаптивного дизайну, його роллю в збереженні національної спадщини та розвитку територій.
- Навчити аналізувати архітектурні й ландшафтні об'єкти для визначення їхнього потенціалу адаптації.
- Розвинути практичні навички використання інноваційних матеріалів, технологій та методів у проектуванні адаптивних рішень.
- Продемонструвати значення адаптації покинутих об'єктів (промислових зон, водойм, територій) як частини стратегій сталого розвитку та ревіталізації урбаністичних просторів.
- Сформувати у студентів здатність розробляти креативні проєкти, які інтегрують сучасні функції з урахуванням екологічних, соціальних та культурних аспектів.

Тривалість курсу: 3 кредити (90 годин).

Основним завданням вивчення дисципліни є набуття студентом наступних компетентностей:

- **Інтегральна компетентність (ІК):** Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у галузі дизайну, або у процесі навчання, що передбачає застосування певних теорій і методів дизайну та характеризується комплексністю та невизначеністю умов

- загальні компетентності (ЗК):

ЗК01. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК05. Здатність працювати в команді.

ЗК06. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

ЗК07. Цінування та повага різноманітності та мультикультурності.

ЗК09. Здатність зберігати та примножувати культурно-мистецькі, екологічні, моральні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

ЗК10. Здатність вчитися, відстежувати та освоювати новітні технології, оволодівати сучасними знаннями, розуміти предметну галузь та сфери професійної діяльності, застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності

СК01. Здатність застосовувати сучасні методики проектування одиничних, комплексних, багатофункціональних об'єктів дизайну.

СК05. Здатність застосовувати знання історії українського і зарубіжного мистецтва та дизайну в художньо-проектній діяльності.

СК07. Здатність використовувати сучасне програмне забезпечення для створення об'єктів дизайну. СК10. Здатність застосовувати знання прикладних наук у дизайні середовища.

СК. 12. Здатність пропагувати своїми дизайнерськими проєктами здоровий та екологічний спосіб життя.

СК 13. Здатність вирішувати складні питання при проектуванні дизайну середовища

сільських територій в умовах сталого розвитку та адміністративно-територіальної реформи.
СК 14. Здатність творчо та професійно діяти при ревіталізації історичного середовища.

Програмні результати навчання (ПРН)

ПРН 01. Застосовувати набуті знання і розуміння предметної області та сфери професійної діяльності у практичних ситуаціях.

ПРН 03. Збирати та аналізувати інформацію для обґрунтування дизайнерського проекту, застосовувати теорію і методику дизайну, фахову термінологію (за професійним спрямуванням), основи наукових досліджень.

ПРН 04. Визначати мету, завдання та етапи проектування.

ПРН 05. Розуміти і сумлінно виконувати свою частину роботи в команді; визначати пріоритети професійної діяльності.

ПРН 06. Усвідомлювати відповідальність за якість виконуваних робіт, забезпечувати виконання завдання на високому професійному рівні.

ПРН 07. Аналізувати, стилізувати, інтерпретувати та трансформувати об'єкти для розроблення художньо-проектних вирішень.

ПРН 08. Оцінювати об'єкт проектування, технологічні процеси в контексті проектного завдання, формувати художньо-проектну концепцію.

ПРН 09. Створювати об'єкти дизайну засобами проектнографічного моделювання.

ПРН 11. Розробляти композиційне вирішення об'єктів дизайну у відповідних техніках і матеріалах. ПРН 12. Дотримуватися стандартів проектування та технологій виготовлення об'єктів дизайну у професійній діяльності.

ПРН 13. Знати надбання національної та всесвітньої культурномистецької спадщини, розвивати екокультуру засобами дизайну.

ПРН 14. Використовувати у професійній діяльності прояви української ментальності, історичної пам'яті, національної самоідентифікації та творчого самовираження; застосовувати історичний творчий досвід, а також успішні українські та зарубіжні художні практики.

ПРН 15. Розуміти українські етнокультурні традиції у стильових вирішеннях об'єктів дизайну, враховувати регіональні особливості етнотришки у мистецьких практиках.

ПРН 16. Враховувати властивості матеріалів та конструктивних побудов, застосовувати новітні технології у професійній діяльності.

ПРН 17. Застосовувати сучасне загальне та спеціалізоване програмне забезпечення у професійній діяльності (за спеціалізаціями).

ПРН 18. Відображати морфологічні, стильові та кольоро-фактурні властивості об'єктів дизайну. ПРН 19. Розробляти та представляти результати роботи у професійному середовищі, розуміти етапи досягнення успіху в професійній кар'єрі, враховувати сучасні тенденції ринку праці, проводити дослідження ринку, обирати відповідну бізнес-модель і розробляти бізнес-план професійної діяльності у сфері дизайну.

ПРН 20. Оцінювати та забезпечувати потреби дизайну в сільських регіонах України.

ПРН 21. Використовувати принципи та методи адаптивної архітектури в реновації об'єктів історичної спадщини та їх територій.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ (ЗМІСТ)

1 Вступ.

- Визначення поняття адаптивного дизайну та його значення в сучасній архітектурі.
- Роль адаптивного дизайну у збереженні культурної та національної спадщини.
- Значення ревіталізації історичних територій для сталого розвитку міських та сільських населених пунктів.
- Виклики інтеграції традиційних архітектурних об'єктів у сучасний контекст.

2 Загальний огляд методів адаптації архітектурних об'єктів.

- Методи та принципи адаптації будівель та їх просторів до нових потреб.
- Стратегії адаптації у контексті сучасних вимог (функціональність, енергоефективність, екологічність).
- Аналіз прикладів адаптації об'єктів у різних країнах.

3 Пристосування до нових умов просторів та ландшафтних територій пам'яток архітектури як складова стратегії збереження історичної пам'яті та розвитку населених пунктів.

- Особливості адаптації історичних просторів до потреб сучасного використання.
- Гармонізація історичних пам'яток із новими архітектурними формами.
- Екологічний та соціальний аспекти пристосування ландшафтних територій.

4. Адаптація покинутих промислових об'єктів під культурні та арт центри.

- Ревіталізація промислових об'єктів: перетворення колишніх фабрик, заводів та складів у сучасні культурні простори (музеї, галереї, театри, концертні зали тощо).
- Збереження історичної ідентичності: інтеграція автентичних архітектурних елементів у нові функціональні рішення, що зберігає культурну та історичну пам'ять території. Приклади успішних проектів:
 - Екологічні аспекти: використання існуючих матеріалів і мінімізація будівельного відходу у процесі адаптації.
 - Соціальна інтеграція: перетворення промислових зон у доступні громадські простори для творчості, освіти та спілкування, що сприяє відродженню занедбаних районів.
 - Економічні вигоди: залучення туристів, розвиток малого бізнесу навколо культурних центрів, створення робочих місць у сфері культури та обслуговування.

5. Адаптація територій покинутих водойм під відпочинкові центри.

- **Оцінка стану водойм:** проведення екологічного моніторингу для визначення рівня забруднення, безпечності для використання та потенціалу для адаптації.
- **Рекультивация території:** очищення водойм, благоустрій прилеглих зон та створення сприятливих умов для відпочинку (пішохідні доріжки, пляжі, рекреаційні зони).
- **Функціональне переосмислення:** облаштування зон для активного відпочинку (водні види спорту, риболовля), спокійного дозвілля (прогулянкові доріжки, місця для пікніків), а також культурних заходів (плавучі сцени, фестивалі).
- **Екологічна інтеграція:** збереження природних ландшафтів, підтримка біорізноманіття та висадка нових зелених насаджень навколо водойм.
- **Інфраструктура для стійкого використання:** створення систем очищення води, використання екологічних матеріалів для будівництва відпочинкових об'єктів, облаштування енергоефективного освітлення.

6. Адаптація громадських просторів міст під вимоги і потреби часу

- **Адаптація просторів для маломобільних груп населення:** Створення безбар'єрного середовища через встановлення пандусів, ліфтів, тактильних доріжок та інших елементів доступності. Використання універсального дизайну для забезпечення комфорту та рівних можливостей усіх мешканців.
- **Модернізація дорожніх розв'язок:** Розширення магістралей, створення багаторівневих перехресть та оптимізація руху у зв'язку зі збільшенням транспортних потоків. Впровадження "розумних" світлофорів і систем управління рухом для покращення безпеки та зменшення заторів.
- **Розвиток велоінфраструктури:** Створення сучасних і безпечних велодоріжок, які інтегруються в загальну транспортну мережу міста. Розміщення станцій велопрокату та велопаркінгів у ключових точках міста.
- **Інформаційні вказівники та навігація:** Розробка зручної системи інформаційних вказівників, включаючи багатомовні таблички, цифрові екрани та інтерактивні карти. Використання технологій доповненої реальності для полегшення орієнтації в місті.
- **Підтримка екологічного балансу:** Збільшення кількості зелених зон, зокрема скверів, парків і міських садів. Впровадження інноваційних рішень для зниження рівня забруднення повітря, шуму та теплового навантаження.

• **Інтеграція цифрових технологій:** Використання "розумних" міських рішень для управління громадськими просторами, наприклад, через мобільні застосунки для бронювання місць у парках або замовлення транспорту. Встановлення безкоштовних точок Wi-Fi та зарядних станцій для гаджетів у громадських місцях.

7 Інноваційні матеріали у процесі адаптації просторів та ландшафтних територій до нових потреб.

1. Сучасні будівельні матеріали для збереження автентичності пам'яток.
2. Використання нанотехнологій у реставрації та зміцненні архітектурних об'єктів.
3. Роль екологічних матеріалів у створенні сталого адаптивного середовища.

ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ

Основними видами навчальних аудиторних занять, під час яких здобувачі вищої освіти отримують необхідні знання, є лекції, та практичні заняття, консультації.

При викладанні лекційного матеріалу передбачено поєднання таких форм і методів навчання, як лекції – бесіди і лекції-візуалізації. Лекція-бесіда забезпечує безпосередній контакт викладача з аудиторією і дозволяє привернути увагу здобувачів вищої освіти до найбільш важливих питань теми лекції, визначити у процесі діалогу особливості сприйняття навчального матеріалу здобувачами вищої освіти.

Лекція-візуалізація – візуальна форма подачі лекційного матеріалу з розгорнутим або коротким коментуванням візуальних матеріалів, що переглядають технічними засобами навчання або аудіо-відеотехніки. При проведенні практичних занять передбачено поєднання таких форм і методів навчання, як робота у малих групах або дискусія.

Здобувачі вищої освіти на практичних заняттях працюють з друкованим інформативним матеріалом або з матеріалом мережі Інтернет, виконують усні та письмові завдання (графічні роботи, контрольні питання або тести), виступають з доповідями і презентаціями, підготовленими як індивідуальні проекти. Програмою передбачено такі проекти для формування професійної компетентності: виступ за темою індивідуального науково-дослідного завдання (або з темою самостійного вивчення дисципліни) та виступ- інформування за темами практичних занять (у вигляді презентації або реферату).

ПЛАН ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ З ДИСЦИПЛІНИ «АДАПТИВНИЙ ДИЗАЙН»

№ з/п	Тема і короткий зміст заняття	Кількість годин	Максимальна кількість балів
Тема 1.	<p>Графічна робота №1 Адаптація пам'ятки архітектури під сучасні потреби.</p> <p>○ Розробка концепції ревіталізації історичної будівлі. ○ Візуалізація нових функціональних зон (наприклад, офісні приміщення, готель, музей).</p>	4	14

	<ul style="list-style-type: none"> ○ Підкреслення збереження автентичних архітектурних елементів у поєднанні з сучасними матеріалами. 		
Тема 2.	<p>Графічна № 2.</p> <p>1. Адаптація покинутої пам'ятки садово-паркового мистецтва під відпочинковий центр</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Планувальна схема території із зоною рекреації, озелененням та водоймами. ○ Візуалізація зон відпочинку (альтанки, кафе, вело- і пішохідні маршрути). ○ Дизайн сучасних елементів благоустрою, інтегрованих у природний ландшафт. 	4	14
Тема 3.	<p>Графічна № 3.</p> <p>1. Адаптація промислових об'єктів під культурні та арт-центри</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Графічне рішення для перетворення промислового цеху на арт-простір із галереєю, майстернями та виставковими залами. ○ Розробка фасадів із використанням сучасних матеріалів та освітлення. ○ Організація зовнішніх зон для проведення масових заходів. 	4	14
Тема 4.	<p>Графічна № 4.</p> <p>1. Адаптація вуличної мережі старого міста під нові вимоги</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Генеральний план з оновленими транспортними потоками, велодоріжками та пішохідними зонами. ○ Дизайн вуличного благоустрою: освітлення, лавки, озеленення. ○ Інтеграція сучасних інформаційних вказівників та збереження історичного вигляду. 	4	14
Тема 5.	<p>Графічна № 5.</p> <p>1. Адаптація покинутої водойми під відпочинкову зону</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ План зонування території: пляжна зона, кафе, майданчики для спорту та розваг. ○ Графічна пропозиція очищення водойми та облаштування безпечного підходу до води. ○ Візуалізація концептуальних ідей з використанням природних матеріалів. 	4	14

Тема 6.	Графічна № 6. 1. Адаптація покинутого промислового об'єкту під житловий комплекс <ul style="list-style-type: none"> ○ Планування кварталу з урахуванням рекреаційних зон, внутрішніх дворів та інфраструктури. ○ Дизайн фасадів, що поєднують промислову естетику з сучасними технологіями. ○ Візуалізація зон для дітей, паркінгів, місць громадського використання. ○ . 	4	14
Тема 7.	Графічна № 7. • Адаптація покинутих шахт під розважальні об'єкти <ul style="list-style-type: none"> ○ Розробка концепції для перетворення шахт у тематичний парк, підземний музей чи спортивний центр. ○ Графічна схема розміщення атракціонів, оглядових платформ та освітлення. • Візуалізація зовнішнього входу, що інтегрує індустриальний стиль і сучасний підхід	4	16
		28	100

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОГО ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «АДАПТИВНИЙ ДИЗАЙН»

1. Прийом вільного планування архітектурно-планувального методу адаптації архітектурного об'єкта. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
2. Прийом об'єднання та поділ простору на функціональні зони архітектурно-планувального методу адаптації архітектурного об'єкта. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
3. Прийом багатоцільового використання приміщень та територій архітектурно-планувального методу адаптації архітектурного об'єкта. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
4. Об'ємно-просторовий метод адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
5. Конструктивний метод адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
6. Інтерактивний метод адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
7. Принцип варіативності адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
8. Принцип автономності адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
9. Принцип резервування просторових і технологічних ресурсів адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
10. Принцип безперервного проектування адаптивної архітектури.
11. Принцип інноваційності адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.

12. Принцип інтерактивності адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.

13. Принцип екологічності адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.

14. Закон України «Про охорону культурної спадщини». Основна його суть положень, та значення в архітектурній та містобудівній практиці.

15. Яка думка ЮНЕСКО щодо забудови в історичній частині міста висловлена у Віденському меморандуму «Всесвітня спадщина та сучасна архітектура – управління історичним міським ландшафтом».

16. Як впливає містобудівна ситуація на об'ємно-просторові вирішення ревіталізованих пам'яток історичної спадщини.

17. Якими прийомами користувались проєктанти при ревіталізації історичної забудови міського простору: вкрапленням в існуюче середовище нового будівництва – офісної будівлі у Копенгагені

18. Як проєктанти вирішили питання сучасного будівництва в охоронній зоні історичної забудови – триповерхового танхаусу у північному Лондоні.

19. Який прийом застосували архітектори у просторовому вирішенні сучасного житла при ревіталізації будівлі церкви Святого Якоба у нідерландському місті Утрехт.

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНЮВАННЯ

1. *Усне опитування (фронтальне, індивідуальне, детальний аналіз відповідей студентів).*

2. *Письмова аудиторна та позааудиторна перевірка – підготовка рефератів, презентацій, контрольні роботи (з конкретних питань тощо) або тести*

Види контролю: поточний контроль, проміжна та семестрова атестація.

Розподіл балів, які отримують студенти

Поточне тестування та самостійна робота							Сума
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	100 балів
14	14	14	14	14	14	16	

Відпрацювання пропущених занять студентами здійснюється згідно «Положення про порядок відпрацювання студентами Львівського національного аграрного університету пропущених лекційних, практичних, лабораторних та семінарських занять». Студент представляє конспект а з пропущеної теми лекційного курсу та опрацьований практичний матеріал (захист роботи або контрольна чи тестові завдання)) з відповідної тематики. Самостійне вивчення навчальної дисципліни за вищевказаними темами передбачає також підготовку рефератів, доповідей, презентацій (максимальна кількість балів - 5 за одну тему, але не більше 10 б. за весь курс дисципліни).

Форма підсумкового контролю успішності навчання: залік.

КРИТЕРІЇ ПОТОЧНОГО ОЦІНЮВАННЯ

Поточне оцінювання здійснюється за кожним завданням в межах розділів. Оцінюються і завдання, виконувані в аудиторії, і завдання, виконувані під час самостійної роботи. Протягом вивчення дисципліни здійснюється самоконтроль. Загальні критерії оцінок: “відмінно” – здобувач вищої освіти виявив всебічні, систематичні та глибокі знання навчального матеріалу дисципліни, передбаченого програмою; опрацював основну та додаткову літературу, рекомендовану програмою; проявив творчі здібності у розумінні, логічному, стислому та ясному трактуванні навчального матеріалу; засвоїв взаємозв'язок основних понять дисципліни, їх значення для подальшої професійної діяльності. “добре” – здобувач вищої освіти виявив систематичні та глибокі знання вище середнього рівня навчального матеріалу дисципліни; продемонстрував уміння легко

виконувати завдання, передбачені програмою; опрацював літературу, рекомендовану програмою; засвоїв взаємозв'язок основних понять дисципліни, їх значення для подальшої професійної діяльності. “задовільно” – здобувач вищої освіти виявив знання навчального матеріалу дисципліни в обсязі, необхідному для подальшого навчання та майбутньої професійної діяльності; виконав завдання, передбачені програмою; ознайомився з основною літературою, що зазначена у програмі; припустив значну кількість помилок або недоліків у відповідях на запитання співбесіди, тестування, при виконанні завдань тощо, які може усунути самостійно. “незадовільно” – здобувач вищої освіти не має знань зі значної частини навчального матеріалу; припускає принципові помилки при виконанні більшості передбачених програмою завдань.

Питання з дисципліни

«АДАПТИВНИЙ ДИЗАЙН», Для самоконтролю

1. Які міроприємства для маломобільних необхідно передбачити при ревіталізації територій громадських просторів?
2. Роль освітлення в покращенні експлуатації та візуальному сприйнятті публічних та громадських просторів ревіталізованих об'єктів.
3. Що таке безбар'єрний простір?
4. Ревіталізація громадських просторів як спосіб популяризації туризму.
5. Вкажіть ознаки успішної ревіталізації громадського простору.
6. Що таке «Зелена лінія»?
7. Які необхідні кроки при ревіталізації системи водойм у межах населених пунктів?
8. Які архітектурно-планувальні міроприємства необхідно виконати при ревіталізації скверів та парків?
9. Які архітектурно-планувальні міроприємства необхідно виконати при ревіталізації площ та майданів?
10. Дайте визначення терміну ревіталізація пам'яток історичної спадщини.
11. Розкрийте поняття адаптація будівель та споруд, їх комплексів та територій.
12. Архітектурно-планувальний метод адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
13. Прийом вільного планування архітектурно-планувального методу адаптації архітектурного об'єкта. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
14. Прийом об'єднання та поділ простору на функціональні зони архітектурно-планувального методу адаптації архітектурного об'єкта. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
15. Прийом багатоцільового використання приміщень та територій архітектурно-планувального методу адаптації архітектурного об'єкта. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
16. Об'ємно-просторовий метод адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
17. Конструктивний метод адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
18. Інтерактивний метод адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
19. Принцип варіативності адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
20. Принцип автономності адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
21. Принцип резервування просторових і технологічних ресурсів адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.
22. Принцип безперервного проектування адаптивної архітектури.
23. Принцип інноваційності адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.

24. Принцип інтерактивності адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.

25. Принцип екологічності адаптивної архітектури. В яких випадках ревіталізації пам'яток історичної спадщини доцільно застосовувати.

26. Закон України «Про охорону культурної спадщини». Основна його суть положень, та значення в архітектурній та містобудівній практиці.

27. Яка думка ЮНЕСКО щодо забудови в історичній частині міста висловлена у Віденському меморандуму «Всесвітня спадщина та сучасна архітектура – управління історичним міським ландшафтом».

28. Як впливає містобудівна ситуація на об'ємно-просторові вирішення ревіталізованих пам'яток історичної спадщини.

29. Якими прийомами користувались проєктанти при ревіталізації історичної забудови міського простору: вкрапленням в існуюче середовище нового будівництва – офісної будівлі у Копенгагені

30. Як проєктанти вирішили питання сучасного будівництва в охоронній зоні історичної забудови – триповерхового танхаусу у північному Лондоні.

31. Який прийом застосували архітектори у просторовому вирішенні сучасного житла при ревіталізації будівлі церкви Святого Якоба у нідерландському місті Утрехт.

32. Два основні напрямки розвитку садово-паркового мистецтва.

33. Формуванням яких просторів займається ландшафтна архітектура?

34. Основні стильові напрями планувальної організації ландшафту.

35. Назвіть типи Європейських парків.

36. Назвіть найбільш визначні ландшафтні пам'ятки Європи.

37. Назвіть найбільш визначні ландшафтні пам'ятки України.

38. Назвіть найбільш визначні ландшафтні пам'ятки Львова

39. Особливості архітектурно-ландшафтної ревіталізації об'єктів історичної пам'яті.

40. Дайте визначення терміну – ревіталізація.

41. Що дозволяє архітектурно-ландшафтна ревіталізація ?

42. Ревіталізація ландшафтних об'єктів.

43. Назвіть методи архітектурно-ландшафтної ревіталізації.

44. Розкрийте поняття реставрація архітектурних та ландшафтних об'єктів

45. Розкрийте поняття реконструкція архітектурних та ландшафтних об'єктів.

46. Розкрийте поняття реновація архітектурних та ландшафтних об'єктів.

47. Розкрийте поняття адаптація архітектурних та ландшафтних об'єктів.

48. Назвіть принципи архітектурно-ландшафтної ревіталізації.

49. Назвіть прийоми архітектурно-ландшафтної ревіталізації місцевості.

50. Назвіть етапи процес планування архітектурних та ландшафтних об'єктів.

51. Назвіть етапи відновлення парку-пам'ятника.

52. Типи сучасних ландшафтів – парків.

53. Особливості планування багатофункціонального парку.

54. Особливості планування меморіального парку.

55. Особливості планування розважального парку.

56. Особливості планування спеціалізованих парків.

57. Функціональні зони сучасного парку.

58. Особливості влаштування майданчиків з різними активностями.

59. Особливості прокладання шляхів у парку.

60. Вимоги до об'єктів сучасного парку.

61. Вимоги до матеріалів, які використовують у сучасних парках.

62. Які основні інновації використовують у будівельній діяльності.

63. З якою метою застосовують інноваційні технології при ревіталізації пам'яток архітектури.

64. Що впливає на технологічний процес будівельних відновлювальних робіт при ревіталізації закинутих та занедбаних об'єктів архітектурної спадщини.

65. Які інноваційні технології впливають на екологічність середовища проведення відновлювальних будівельних робіт.

66. Що таке система інформаційного моделювання споруд (BIM).

67. Що лежить в основі системи BIM.

68. Що система BIM дає на практиці.
69. Хто задіяний при використанні системи інформаційного моделювання споруд.
70. Як відбувається процес коригування архітектурного проєкту в системі BIM.
71. Що таке 3D технології.
72. Які переваги 3D технології порівняно з традиційними технологіями будівництва.
73. Які будівельні компанії працюють в сфері 3D технологій.
74. Перерахувати основні відмінності 3D принтера від аналогів, які застосовують в інших галузях.
75. Головні переваги будівельних принтерів.
76. Розкрити суть технології RTK.
77. Що передбачає технологія RTK.
78. Які ключові частини технології RTK.
79. Яка роль дронів при застосуванні технології RTK при будівництві нових будівельних об'єктів та ревіталізації і обстеженні пам'яток архітектури.
80. Яка суть проникаючої гідроізоляції.
81. Яка принципова відмінність між проникаючою та іншими видами гідроізоляції.
82. З яких матеріалів складається проникаюча гідроізоляція.
83. Які переваги сумішей проникаючої гідроізоляції.

Рекомендована література

Базова

1. Інноваційні прийоми формування інтерактивних будівель і споруд у міському середовищі / М.А. Вотінов, О.В. Смірнова. Монографія. ХНУМТ ім. О.М. Бекетова, Харків, 2019. 112 ст.
2. Консервація і реставрація пам'яток архітектури. Методичний посібник. Київ-Львів, 1996.
3. Парки. Довідник з благоустрою / Урбанина. 2022. 150 с.
4. Шаталюк Ю. В. Принципи формування адаптивної архітектури в контексті сталого розвитку міського середовища: Автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. арх. 18.00.02, Харків : ХНУБА, 2018. 23 с.
5. Adaptive Architecture / Wolfgang F.E. Preiser, Andrea E. Hardy, Jacob J. Wilhem. Видавництво: Routledge, 2017. 302 p.

Допоміжна

6. Основи наукових досліджень у реставрації пам'яток архітектури : навч. посіб. для студентів архітектур. та мистец. спец. ВНЗ / Л. Я. Чень ; М-во освіти і науки України, Нац. ун-т «Львів. Політехніка». Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2014. 125 с.
7. Правові акти з охорони культурної спадщини : додаток до щорічника «Архітектурна спадщина України». Київ, 1995.
8. Прибега Л.В. Збережімо історичні села // Пам'ятки України : історія та культура. 1995. № 1. С. 70-72.
9. Прибега Л. В. Кам'яне зодчество України: охорона та реставрація / Прибега Л. В. Київ , 1993, 280 с.
10. Прибега Л. В. Охорона та реставрація об'єктів архітектурно-містобудівної спадщини України / Леонід Прибега. Київ : Мистецтво, 2009. 302 с.
11. Проблеми регенерації історичної забудови заповідних територій населених пунктів України: Зб. ст. Кам'янець-Подільський, 1994.
12. Основи реставраційних процесів. Передреставраційні дослідження: метод. поради до практ. занять / Л. С. Дзендзелюк, Л. М. Льода; М-во освіти і науки, молоді та спорту України, Укр. акад. друкарства, Каф. книжк. графіки та дизайну друк. продукції. Львів: УАД, 2012. 86 с.

13. Проблеми дослідження, збереження та реставрації історичних фортифікацій = Current issues in research, conservation and restoration of historical fortifications : матеріали міжнар. конф. Молодих науковців, 2-4 черв. 2011 р. Львів-Тустань / Нац. ун-т «Львів. Політехніка», Ін-т архітектури, Моргедський держ. ун-т (США), Держ. іст.-культ. заповідник «Тустань» ; [редкол.: М. Бевз, Б. Черкес, А. Мандзій]. Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2012. 170 с.

14. Цигічко С. П. Композиційно-планувальні особливості реновації архітектурно-ландшафтного середовища в історичному центрі міста // Коммунальное хозяйство городов. 2006. № 67. С. 145–150.

15. Цигічко С. П. Задачі реновації архітектурно-ландшафтного середовища великих і найбільших міст України // Коммунальное хозяйство городов. 2007. № 74. С. 454-464.

ПОЛІТИКА КУРСУ («ПРАВИЛА ГРИ») В АУДИТОРНИЙ ЧАС

Курс передбачає роботу в колективі. Студенти під час лекційних занять ведуть конспект з відповідної теми. Під час заняття або ж в кінці лектор ставить питання, веде діалог з аудиторією для кращого засвоєння теоретичного матеріалу. Середовище в аудиторії є дружнім, творчим, відкритим до конструктивної критики. Усі завдання, передбачені програмою, мають бути виконані у встановлений термін. Якщо здобувач вищої освіти відсутній з поважної причини, він/вона презентує виконані завдання під час самостійної підготовки та консультації викладача. Під час роботи над індивідуальними науково-дослідними завданнями та проектами не допустимо порушення академічної доброчесності.